

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۱ جون ۲۰۱۸

جنجال "عثمانی" تا کجا خواهد کشید؟

یکشنبه- ۲۰ جوزا ۱۳۹۷- کابل: قبلاً هم خدمت تان نگاشته ام که در افغانستان حوادث و اتفاقات و در کنار آنها تغییرات و تحولات آنقدر سریع اتفاق می افتد که به بسیار مشکل می توان ده یک آن را پوشش داد و می باید بر بیشترین قسمت آن چشم فروبست. به همین دلیل به جای آن که قسمت و یا هم قسمت های دیگر ریختن خون "ملا" به وسیله "اسلام سیاسی" را دنبال کنیم، عجلتاً به جنجال جدید دو کدی استعمار "غنی" و "عبدالله" می پردازیم.

اگر به خاطرتان مانده باشد وقتی افتتاح پروژه "تاپی" در غیاب وزیر آب و برق صورت گرفت، شاید من از اولین کسانی بوده باشم که پرده از اختلافات عمیق و تا حدی آشتی ناپذیر "علی احمد عثمانی" با تیم شخصی "غنی احمدزی" که برای هر وزارتخانه مربوط به "عبدالله" زیر نام مشاور یک وزارتخانه دیگر در ارگ به وجود آورده، به علاوه موازی کاری، در برخی از مواقع تمام صلاحیت های وزارتخانه اصلی را در اختیار خود قرار داده اند، برداشتم. این درگیری از آن تاریخ به بعد نه تنها راه حل نیافت، بلکه حدت بیشتر نیز یافته کار به جایی رسید که وزیر برحال کابینه، از کابل ممنوع الخروج اعلام گردید.

اوج افتضاح تا اکنون وقتی خود را نشان داد که "غنی احمدزی" در آستانه رفتن به چین و شرکت در کنفرانس شانکهای فرمان برطرفی "عثمانی" را از طریق رسانه ها اعلام داشت حتا زودتر از آن که مکتوب رسمی به وزارتخانه مربوطه برسد. مدت کمی از اعلام برطرفی نگذشته بود، که "عبدالمود" از موقف رئیس اجرائیه امر به دوام کار "عثمانی" داد. همان که گفته بودند "دو شاه در یک اقلیم ننگند" در اینجا نشان داد که "دو خر هم سر یک آخور ننگند".

این که این افتضاح به کجا می کشد و چه راه های حلی برای آن متصور است، به نظر من می تواند بدیل های آتی را شامل باشد:

۱- "غنی احمدزی" برای یک بار هم که شده در حیاتش لجبازی و کینه توزی و زور گوئی را کنار گذاشته، اگر دلیل و یا دلایل مقنع جهت برکناری وزیرش دارد آن را با همه من جمله مردم در میان گذارد به طرف مقابل هم امکان دفاع از خود بدهد، هرگاه دلایلش مورد قبول قرار گرفت، عذر "عثمانی" را بخواهد، در غیر آن لجاجت را کنار گذاشته، به دوام کار وزیر فرمان صادر کند.

۲- "عبدالمود" که تاحال همه چیز را تحمل نموده، برطرفی "عثمانی" را نیز در ازای چند دست درپیشی و پیراهن شیک قبول نموده، از "عثمانی" بخواهد که با پذیرش یک مقام دیگر، درب وزارت آب و برق را بوسیده دنبال کارش برود.

هر دو پیشنهاد و راه حل بالا با آن که هزینه زیادی ندارند مگر مشکل اساسی دولت دست نشانده را حل نمی کند و باز هم در جای و مورد دیگری تبارز می یابد.

۳- اساسی ترین حل این است که هر دو طرف یعنی هم "غنی احمدزی" و هم "عبدالمود" همین حرکت را بهانه قرار داده، با مثابه قهر دیگر به افغانستان بر نگردند و بگذارند که ما مردم حرف ناشنو که احترام "بزرگان" را نداریم خود مشکل ما را حل نمائیم.

۴- یک راه حل دیگر آن است که یکی از طرفین و یا هر دو به چوکره های شان به میدان هوایی کابل و سایر ولایات دستور بدهند که از ورود طرف مقابل جلوگیری نموده با یک کودتای سفید، کارنامه سیاه شان را طولانی تر بگردانند.

۵- "غنی احمدزی" که تا اینجا آمده و تمام رقباء و متحدین را از حاکمیت بیرون انداخته به حساب بچه های کوچ "دل را دریا و ... را کشتی ساخته" با یک فرمان به عمر حاکمیت دوسره و حیات سیاسی و حتا فزیک "عبدالمود" خاتمه داده، حاکمیت شخص خودش را مسجل بسازد- این که بعد از آن چه رخ خواهد داد بیشتر به بادارش مربوط می گردد نه خودش. برای وی کافیسست که بعد " ... خوردن فاشنش را به کمر ببندد"

۶- راه های حلی که با داران می توانند عملی نمایند، سقوط طیاره فرد مورد نظر است. زیرا اگر اینکار ها صورت نگیرد و اختلافات درونی اشغالگران عمق و پهنای بیشتر بیابد، حوادث دیگری در افغانستان رخ خواهد که طوفان های گذشته در مقایسه با آن حکم شبنم را خواهند داشت.

دیده شود چه می شود!!